

Nova Evangelizacija na djelu

"CIJELO BRDO PRIČA O ISUSU!" ON JE ŽIV!

Trodnevna duhovna obnova s dr. fra Ivom Pavićem, OFM u Sloveniji

Danas je situacija među slovenskim vjernicima često takva da im je teško odlaziti na hodočašća, premda rado sudjeluju na duhovnim obnovama. Kao odgovor na brojne pozive, rodila se jednostavna misao: ako je njima teško doći u druge gradove, neka duhovna obnova dođe k njima – u njihovu župu, među njih.

Upravo se to dogodilo. Mnogi su došli na duhovnu obnovu kako bi produbili svoju molitvu i vjeru, u crkvi blaženog Antona Martina Slomška u mariborskim Košakima. Poziv je došao od župnika Igora Ignacija Novaka. To je ujedno i bila priprava za župni blagdan. Tema obnove: "ISUS JE ŽIV!"

Crkva bl. Anton Martin Slomšek, Maribor Košaki

Isus je živ!

Prvi dan, 22.9.2026.

Da je Isus živ i isti je jučer i danas, i zauvijek, te stoga i danas liječi i oslobađa, naglasio je voditelj u svojoj katezezi prvog dana. Zato moramo slaviti živog Isusa. Tamo gdje se to ne čini, crkve i samostani se zatvaraju, a zajednice se gase.

Potaknuo nas je fra Ivo da otvorimo svoja srca i duše živom Isusu, jer samo u mjeri u kojoj se sami otvorimo možemo i primati njegove milost. Primanje darova Duha Svetoga nije moguće preko noći kao što bi to mnogi vjernici željeli sve na brzinu. Sveti crkveni oci su govorili: **daj krvi i primi Duha.**

Tema nagovora prvog dana bile su tri temeljne kršćanske kreposti: vjera, nada i ljubav te kako su one međusobno povezane.

Znak, da imamo zrelu vjeru, je ako se bojimo vječnih muka tj. Pakla. Ako nema toga, onda se čovjek ne trudi živjeti sveto i zato upada često u iste grijehе, pa nema vjere.

Voditelj je istaknuo koliko je važno imati povjerenje u Boga čak i u vrijeme bolesti, kušnji, patnje. Samo tako će Bog okrenuti sve na dobro. Tek tada se rađa nada. Starozavjetni Job nam je veliki primjer.

Da bi istinski ljubili Boga potrebno je postići unutarnju slobodu. Moramo se osloboditi strasti i svih navezanosti na stvari i ljude.

U svojoj propovijedi, temeljenoj na Evanđelju dana, fra Ivo je govorio o oholosti, koji je majka svakog grijehа, koji nas vodi u propast. Lijek za oholost je iskreno kajanje i poniznost. Govoreći o molitvi nad pojedincima, fra Ivo je rekao da primjećuje kako neki vjernici dolaze ukočeni i u strahu, što je znak nedostatka vjere i poniznosti. Pozvao ih je da rade na sebi.

Također je naglasio važnost redovitog čitanja i slušanja Božje riječi otvorena srca te njezina provođenja u život, ističući da je to važnije od svih drugih pobožnosti. Potaknuo je vjernike ako ne osjećaju ljubav prema Božjoj riječi, mole Boga za tu ljubav i da ga zamole da ih nauči zavoljeti Božju riječ. Zato moramo često zazivati Duha Svetoga, koji je njezin autor.

Iskreno i duboko kajanje je lijek za dušu

Drugi dan, 23.9.2026.

Drugog dana duhovne obnove košačka je crkva bila ispunjena slovenskim vjernicima koji su, dirnuti iskustvom prethodnog dana, pozvali i druge da im se pridruže. Vijest o duhovnoj obnovi brzo se širila među vjernicima, najprije u župi, a potom i mnogo šire. Osim brojnih slovenskih vjernika, toga su se dana pridružili i mnogi hodočasnici iz Hrvatske, koji su svojim dolaskom dodatno ispunili crkvu.

U svom nagovoru je fra Ivo predstavio tri važne stvari, koje smo zanemarili u Crkvi, a to su molitva, kajanje i poniznost.

Definirao je molitvu kao hranu za dušu. Duša molitve je pažnja. Objasnio je tri razine molitve i razlike između njih: tjelesno-usmeno molitvom, duhovnom molitvom i molitvom srca. Ne možemo se sjediniti s Bogom ako se ne molimo stalno. Prisutne je poticao na često ponavljane kratkih molitava tijekom dana.

Trebamo Duha Svetoga!

Fra Ivo je objasnio kako često ponavljamo iste grijehе, jer se iskreno i duboko ne kajemo. Što smo bliže Bogu, to se iskrenije i dublje kajemo, a što smo dalje od Boga, to manje osjećamo potrebu kajati se. Vjernici se obično danas kaju umjetno, ležerno i rijetko.

Naglasio je koliko je važno ispitivati svoju savjest uvečer i kajati se za svoje grijehе svaki dan. Te ujutro čim se probudimo potrebno je zazvati ime Isusovo i pokajati se za grijehе koje smo možda u snu učinili. Na taj način Duh Sveti počinje se pokretati u nama. Bez iskrenog kajanja nema promjena.

Grieh se jedino može istjerati suzama iskrenog kajanja. Kroz duboko kajanje dolazi radost. Čestim kajanjem zaštićeni smo i od ponavljanja grijehа.

Objasnio je nadalje kako poniznost znači potpuno se osloniti na Boga, imati pouzdanje u Boga. Bez poniznosti nema ni dobre molitve, ni iskrenog dubokog kajanja, ni žive vjere, ni spasenja. Veliki ljudi bili su ponizni.

U svojoj propovijedi po Evanđelju dana naglasio je, da je Isus poslao svoje učenike u svijet da čine isto što je On činio. Isus je i danas živ i iscjeljuje! Nažalost, danas se u crkvama skoro i ne moli za zdravlje i oslobođenje od zlih duhova tako da ljudi traže pomoć kod iscjelitelja, koji su u biti lažni proroci.

„Idi i ne griješi više!“

Treći dan, 24.9.2026.

Trećeg dana duhovne obnove na sam župni dan, fra Ivo je u nagovoru govorio o razlozima zašto činimo grijehе: nemar za dušu i vječno spasenje, nemamo straha Božjega, ne mislimo na svoju smrt, đavao nas navodi na grijeh preko naših strasti, neiskreno kajanje, nedostatak zrele vjere, katkada i Bog dopušta da padnemo u grijeh, kako bismo se „probudili“ iz svojih lutanja i vratili Njemu.

U svom obraćanju, fra Ivo je predstavio i sedam znakova koji pokazuju jesmo li se istinski susreli s Bogom: mržnja prema grijehu, pridržavanje svih Božjih zapovijedi, ne osuđivati druge, radosno prihvaćanje uvreda, biti spreman oprostiti i neprijateljima, radovati se dobru drugih, te imati mir i radost unatoč bolesti i kušnji.

Svaki je dan slavljena sveta misa kojoj su se pridružili i svećenici i đakoni iz drugih župa. Nakon svete mise tijekom prva dva dana održana je i molitva nad pojedincima za sve koji su to željeli.

Relikvije bl. Antona M. Slomška su ljekovite

Posljednjega dana župnik, vlč. Igor Ignacij Novak, blagoslovio je vjernike relikvijama blaženoga Antona Martina Slomška, a kapelan, vlč. Timotej Fijavž Vivod, podijelio je i mladomisnički blagoslov.

Tri su svećenika svakodnevno ispovijedala, a pred ispovjedaonicama su se neprestano stvarali dugi redovi vjernika koji su željeli rasteretiti svoju dušu i pomiriti se s Bogom.

Fra Ivo je samo ove godine po **deveti put** boravio u Sloveniji. Zahvalni smo Bogu za sve njegove propovijedi koje su u vjernicima probudile sve veću glad za Božjom riječju i duhovnim dobrima. Stoga želimo da i dalje nastavi svoju misiju naviještanja Isusa među vjernicima i onima koji su još daleko od vjere te se nadamo da će što prije ponovno doći među nas.

Na duhovnu obnovu došla je i jedna gospođa iz domaće župe, potaknuta pričama o onome što se tih dana događalo na brdu. Kako je sama rekla, željela je doći i vidjeti što se to ondje događa o čemu svi pričaju. A onda je, ne očekujući možda ni sama što će doživjeti, susrela živoga Isusa. Otišla je duboko dirnuta, s osjećajem da se u njezinu srcu nešto promijenilo – susret koji se ne zaboravlja i koji poziva na novi početak.

Bogu hvala za sve!

29.9.2026

Ekipa prevoditelja, Župa Presvetog Srca Isusova

Šurkovac, Bosna i Hercegovina

www.zupa-surkovac.com